

господь възскръсналъ. „Дене-тѣ честнаго поста са време за кланіе,“ казва лаодикійскій-а съборъ, „и затова трѣба да размишлява сѣкій за грѣхове-тѣ си, а не да ходи на торжества и пиршествъ, зада не са насити на дѣховна-та радость преди време-то.

Испървенъ, въ първы-тѣ петъ дене на сѣка недѣла презъ честный постъ, не е было дозволено на христіани-тѣ и да са причеставатъ; но подиръ нѣкое време заради дѣховнѣ-тѣ си слабость христіани-тѣ, кои-то вѣхъ са навикнали да са сѣкій денъ заедно съзъ избавитель-а си, не можахъ да търпятъ да пребѣдѣтъ толкова безъ тѣзи добринѣ, затова имъ са смили церква-та, и имъ дозволи, да са въ два дена, кои то слѣжатъ за спомянъ, какъ е спаситель-а предаденъ и распетъ, свети-тѣ дарове, кои-то са оскетавахъ въ недѣлѣ на лютургіѣ и са оставахъ за тѣзи работѣ въ ковчегъ-а, износатъ на вечерсѣ-тѣ, за да имъ са поклонятъ христіани-тѣ и да са причестятъ; затова са дѣла тази лютургіѣ — лютургіѣ прежде освещенныхъ даровъ. Тѣй та са съвѣмъ разликъ отъ лютургіѣ-тѣ на светаго Василиѣ и златоустаго; въ неѣ имамы сѣщѣ вечернѣ, кои то бива подиръ часове-тѣ, и нещо отъ обичнѣ-тѣ лютургіѣ; но ако и да нема въ неѣ онова, кое-то е въ лютургіѣ-тѣ найглавно-то, сирѣчь освещеніе-то на свети-тѣ дарове, и затова ако и да не е тѣй светчана, нищо за това, пакъ задава много страхъ и произвежда много побожность; зашто агне-то божіе заклава са на неѣ още въ само-то и начало,